

VOTA **CGT**

JUNTA DE PDI

1. Manolo Rodríguez Victoriano
2. Toño Santos Ortega
3. Almudena Navas Saurin
4. Tasio Urrea Urbieto
5. Daniel Sánchez Zuriaga
6. Antonio Méndez Rubio
7. Francisco Jodar Rico
8. María Jesús Bravo Sánchez
9. Inma Verdeguer Aracil
10. Benno Herzog
11. Fernando O. Esteban Apreda
12. Wladimiro Diaz Villanueva
13. Tomás Bonavia Martín
14. Emilio Varea López
15. María Antonia Rodrigo Alacreu
16. Ramón Sendra Pérez
17. Enrique Lanuza Navarro
18. Francesc Sánchez i Peris
19. Mariángeles Molpeceres Pastor
20. Vicent Gozálviz Pérez
21. Alonso Valverde Navarro
22. Josep Ribes Bertomeu
23. Albert Noguera Fernández
24. Rosa Zaragoza Colom

COMITÉ D'EMPRESA

1. Joan Carles Bernad i Garcia
2. Lucía Gómez Sánchez
3. Vicent Horcas López
4. Agustín Díez Castillo
5. Carmen Montalba Ocaña
6. Elena Giménez Urraco
7. Santiago Lorca Nova
8. David Muñoz Rodríguez
9. Clara Arbiol González
10. Juli Antoni Aguado Hernández
11. Miriam Abiétar López
12. Joan Úbeda Colomer
13. Esperanza Meri Crespo
14. Enrique Bengochea Tirado
15. Arantxa Grau Muñoz
16. Rafael Mata Sanz
17. José Manuel Torres Ibáñez
18. Manuel Carreres Rodríguez
19. Alejandro Daniel Pizzi
20. Nacho Martínez Morales
21. Vicent Caballer Tarazona
22. José Ignacio Lucas Lledó
23. Martín Perelló Roselló
24. Andreu Masó Ferrando
25. Yolanda Estreder Ortí
26. M. Carmen Bellver Moreno
27. Chelo Bernal Santacreu
28. Aurelio Martí Bataller
29. Diego González Cadenas
30. Rubén Pacheco Díaz
31. David Martínez Chico
32. Luis Aguilar Hernández
33. Inmaculada López Francés

VOTA **CGT**

directe al cor

del sistema

NI ESTEM EN VENDA NI ENS RENDIM

www.uv.es/cgt

www.uv.es/cgt

rànquing
Acreditació
individualització
indicadors quantitatius
editorial de prestigi
marqueting universitari
Fons d'inversió educativa
Jo acadèmic
SCI Imago
CNEAI
ansietat
depredadores
gestió
intensificació
estàncies
competició

*Punxa el globus del
capitalisme acadèmic*

*unifics a la bibliografia
contra la melissatèsi burocràtica
conveïment comu*

contra la uberuniversitat
avaluar l'avaluador
fi del govern dels números
servei públic
l'estudiant no és un emprenedor
prou de coaching a la Universitat
democràcia universitària
control de les èlits acadèmiques
investigació socialment compromesa
universitat per a l'estudiant
epidèmia d'amiguisme rectoral
Més no és millor

contra la melissatèsi burocràtica
slow science
Feudalisme docent, no
empreses educatives, no

PDI, comunitat de treball
compromís (no amb el CV)

QUI SOM?

La CGT es defineix com a sindicat de classe, assembleari, internacionalista, feminista i llibertari. La CGT és independent de partits polítics i administracions, i està implicada en els moviments socials i dels pobles.

Practiquem un sindicalisme radicalment diferent als sindicats majoritaris; les nostres senyes d'identitat, els nostres pilars bàsics són: l'acció directa, la solidaritat i el recolzament mutu. Les eines per anar directament al cor del sistema

QUÈ FEM?

La majoria de vosaltres ja ens coneixeu, ja sabeu com treballem, i també sabeu com han canviat les coses des que vam arribar. I haureu notat que en aquests últims quatre anys no heu rebut informació de la Mesa Negociadora per part de CGT: això és perquè des de les últimes eleccions no hem estat presents. Tots els vots contem, tota pedra fa paret i malauradament ens van faltar pedres per poder entrar i poder negociar, des d'una posició més exigent, processos que consideràvem essencials i que són molt millorables.

No ignoreu com és de difícil aconseguir els objectius quan la negociació es una quimera. No som un sindicat de grans promeses. El nostre èxit passa per la teua participació en les decisions que t'afecten, i continuem somniant, tant de temps després, en la construcció d'un teixit en el qual cada persona tinga veu, en el qual cap organització pugui decidir per tu.

És per això que no podem prometre tot el que voldríem, ja que no està a l'abast de les nostres mans. Només podem assegurar-te que treballarem per aconseguir tot allò que considerem just, les reivindicacions dels vostres col·lectius, sense favoritismes ni greuges comparatius, **PER ANAR DIRECTAMENT AL COR DEL SISTEMA**

DIRECTE AL COR DEL SISTEMA: El nostre diagnòstic

La Valencian Zombie University segueix deambulant pels nostres campus, governada...

Pel deliri de les acreditacions, els sexennis i el Docentia: exigències arbitràries, opaques i decidides en espais de nul·la participació democràtica que li diuen 'qualitat' a l'estandardització del coneixement, tornant-lo obedient a lògiques de capitalisme acadèmic que no es posen en qüestió.

Per la individualització extrema i la pèrdua d'horitzons col·lectius: corredors buits, companys/es amb els que ni parlem, com a molt per queixar-nos de les classes o de l'acreditació aconseguida, el sexenni assolit o la publicació rebutjada.

Per la creixent presència de l'estrès i la pressió mental: l'imperatiu de productivitat invisibilitza i no deixa espai a les tasques de cura, la participació política o qualsevol altre espai no rendible des del punt de vista del nostre currículum, provocant una barreja de frustració, cinisme, sensació de culpa i manca de sentit.

Per la imposició a l'estudiantat d'un imaginari laboral meritocràtic al servei de les lògiques d'empresa: empeniment, motivació, construcció del jo-marca, competitivitat, gestió productivista de les emocions i de les relacions...; inoculant la idea de que «no hi ha cap alternativa».

Per què deixar el timó del sistema universitari a gestors i gestores obedients a visions organitzatives empresarials que atenten contra el sentit de lo públic?

Parlem-ho!!! Posem-li nom als nostres malestars!!! Capgirem aquest segrest!!!

OBRINT PREGUNTES AMB VOSALTRES

Podem recuperar el valor del coneixement com a bé comú més enllà del reconeixement al currículum individual?

Podem (re)dignificar la tasca docent al marge del Docentia, abandonant la pràctica de reduir crèdits docents com a premi?

Podem confrontar la idea de qualitat que ens estan imposant?

Podem visibilitzar les tasques de cura més enllà d'una idea de conciliació al servei de l'espai productiu?

Podem imaginar una política laboral que prioritze als col·lectius més fràgils?

Podem assenyalar les pràctiques masculistes a la universitat més enllà de maquillatge institucional?

Podem refer els conceptes de carrera docent i carrera investigadora de manera no competitiva ni feudal?

Podem re-democratitzar els espais de participació i gestió universitària, obrint espai al dissens?

Podem acabar amb la deriva publicitària i de màrqueting institucional de l'actual Rectora?

*Punxa el globus del
capitalisme acadèmic*

